

[Haunstrup Clemmensen.]

så kun i nogen grad, udjævner denne udvikling. Det må være rimeligt her at foretage justeringer.

Det er mig imidlertid magtpåliggende at understrege, at denne omlægning fra direkte til indirekte beskatning naturligvis må undgå at få socialt uheldige virkninger, og at vi derfor er rede til en forøgelse af børnetilskuddene og af sociale ydelser, og jeg vil gerne føje til, at så længe vi ikke er nået tilstrækkelig langt frem med en vidtgående afvikling af den direkte beskatning, må vi på en række områder søge at mildne de bestående uretfærdigheder.

Jeg må erindre den højtærede minister om, at vi i fjor, da vi havde udskrivningsloven til behandling, fik en ministerudtalelse vedrørende sambeskatningen — den findes i Folketingstidende 1962-63 spalte 1613 —:

„det har da også været i mine tanker, at der fra regeringsside måtte komme en eller anden form for udspil i denne sag.“ Det er jo forsigtigt udtrykt, som ministerudtalelser af og til kan være. Men end ikke en eller anden form for udspil er der kommet. Vi får i åbningstalen blot at vide, at regeringen fortsætter sine overvejelser. Det er en fattig trøst for de endnu større grupper end hidtil, der rammes af sambeskatningen. Havde man fulgt eller vil man følge vort forslag om en udvidelse af proportional-skatteområdet, vil en del derved være vundet. Men vi er rede til at gå videre, til at gå direkte over til tanken om særbeskatning af mands og hustrus indtjening, og det er mig meget magtpåliggende yderligere at føje til, at der er en lang række hustruer, der arbejder i mandens virksomhed, og som har hjemmевærende børn; det er helt naturligt, at man også ser på deres problem; det er vel en ca. 100.000 hustruer, der her er tale om, og vi er rede til allerede i dette forslag til udskrivningslov at foreslå gennemført et fradrag for disse mennesker.

Jeg tror endvidere, vi må erkende, at uddannelsesproblemerne, som der tales så mange smukke ord om, også har relation til

skattelovgivningen. Vi har fra mit partis side i samarbejde med partiet venstre tidligere fremsat forslag herom. Det ville være en overdrivelse at påstå, at det fik en særlig velvillig behandling. Vi mener, at man med udgangspunkt i skatteevneprincippet bør erkende, at de hjem, der har store udgifter til børn under uddannelse, har en mindre skatteevne end de hjem, der måske nok har en tilsvarende nominel indkomst, men ikke en tilsvarende uddannelsesbyrde. Det mener vi man bør tage hensyn til i skattelovgivningens udformning, og vi er skuffede over, at det ikke allerede er sket.

Jeg må måske også have lov til at nævne, at vi vel snart må kunne tage os sammen også til nogle mere praktiske reformer, måske ikke af så stor rækkevidde. Min partifælle det ærede medlem hr. Hagen Hagensen har i spørgsmåls form henstillet til den højtærede minister, at man prøvede at finde frem til en bedre ordning vedrørende børnetilskuds udbetaling for at sikre, at de kommer de forældre til gode, der rent faktisk har de pågældende børn boende hos sig.

Også et andet lille praktisk spørgsmål vil jeg gerne have lov at nævne. Det er vel naturligt, så indviklet som skattelovgivningen er, at der fra bogstavelig talt alle skatteyderes side er en lyst til at have en kopi af den selvangivelse, man har betroet myndighederne den 31. januar. Ville det dog ikke være muligt, når man i forvejen sender vældige papirbjerger ud til skatteyderne, at trykke et oplag tilstrækkelig stort til, at den enkelte borger selv kunne udfylde en kopi, således som Berlingske Aftenavis så sent som i går slog til lyd for?

Derudover vil jeg gerne vedrørende formueskatningen sige, at jeg tror, at vi på disse områder må erkende, at der er behov for en flytning, for en forhøjelse af formueskattegrænsen, allerede af den grund, at mange af de stigninger, der her konstateres, jo kun er udtryk for pengeforringelser. Ved årsomvurderinger til ejendomsvurdering bliver der tale om betydelige forhøjelser,